

Marija Grazio - Počinje učiti klavir u svojoj obitelji. S petnaest godina završava srednju muzičku školu u rodnom Dubrovniku. Studije nastavlja kod eminentnih pedagoga: Vladimira Krpana (Zagreb), Marjana Mike (Poljska), Konstantina Boginoa i Slave Gabrijelova (Rusija) usavršavajući razne pijanističke škole i smjerove. Diplomira 1987. godine u klasi Dušana Trbojevića na Titogradskoj akademiji i od tada radi kao profesor klavira na Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku.

Godine 2004. završila je postdiplomski studij na ljubljanskoj Akademiji za glasbo u klasi proslavljene pijanistice Dubravke Tomšič.

Dugi niz godina komorno muziciranje bio je važan segment ove umjetnice te je ostvarila uspješne koncerte s violinistima, pjevačima, oboistima, u klavirskom duu, triju i kvartetu. Dobivanjem nagrade kritike „Darko Lukić“, u duu s violistom Markom Generom, potvrdila je svoju odličnu reputaciju komornog glazbenika.

Uz recitale, solistički nastupa s raznim orkestrima uz dirigente Pavla Dešpalja, Antona Nanuta, Nicholasa Miltona, Alana Buribayeva, Iva Dražinića, Ivana Repušića, Frana Krasovca, Marina Wolfea, Zlatana Srzića, Tomislava Fačinija, Roberta Homena i drugih, pokazujući radoznalost za sva glazbena razdoblja i izvodeći klavirske koncerte J. Haydna, W.A. Mozarta, S. Rahmanjinova, C. Saint Saensa, C. Francka, A. Honeggera, M. Ravela, D. Šostakovića i drugih.

Upravo interpretacijom Šostakovićeve prvog klavirskog koncerta uz Varaždinski komorni orkestar biva nagrađena nagradom Orlando za najbolju glazbenu izvedbu na Dubrovačkim ljetnim igrama 2006. godine.

Praizvela je 2010. godine sa Cantus ansamblom i dirigentom Berislavom Šipušem klavirski koncert (upravo posvećen njoj) uspješnog hrvatskog skladatelja Frana Đurovića na Osorskim glazbenim večerima.

Na festivalu Kotorart 2015. godine izvela je Koncert za dva klavira i orkestar Francisa Poulenca, koji je na večerašnjem programu, sa pijanistom Aljošom Lečićem, dirigentom Mladenom Tarbukom i Dubrovačkim simfonijskim orkestrom.

Koncert je bio dio projekta Medijator kulture u sklopu prijave Dubrovnika za Europsku prijestolnicu kulture 2020. Dio je to aktivnosti na području civilnog i kulturnog aktivizma kojim se Grazio bavi.

Svoj umjetnički izričaj lako mijenja iz sviranja u pjevanje, iz vizualnih umjetnosti u pisanje, upotpunjujući svoju biografiju i komponiranjem. U svim tim umjetničkim izričajima dosegla je zavidne rezultate, (samostalne i grupne izložbe i performansi, sudjelovanje u programu „Oreste“ na Venecijanskom biennalu, izdavanje notnog materijala, izdavanje poezije, pisanje glazbenih kritika za lokalne novine, te portale iz kulture i ostale profile medija).

Osniva 2001. sa kolegom, pijanistom Aljošom Lečićem Glazbenu radionicu Sorgo kao vrstu koncertne prakse i notnog izdavaštva promovirajući kontinuirano sveobuhvatno dubrovačku i hrvatsku glazbenu baštinu u razdoblju od predklasike do modernog doba, davajući naglasak na glazbeni suvremeni izričaj i glazbenike, skladatelje i interpretatore.